

Sygn. akt IV CSK 642/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa E. C.
przeciwko J. U.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 7 czerwca 2013 r., sygn. akt VII Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w S. uwzględniającego powództwo o zapłatę.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez pozwanego wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.). Dlatego też przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżącego zagadnienia pozbawione są cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

[aw]

jw